

ПОЛИТИЧКА ТИРАНА

Тирана, 4 фебруара 1924.

Наше колено познаје Албанију из године дванаесте и петнаесте. Оне прве то је бојиште са заузимањем Љеша, епским борбама око Скадра и препадом на Шкумби. А деветстопетнаесте она је наше разбојиште и Голгота. Међутим ствари су се од тога доба из основа измениле. На својој западној граници добили смо једну нову самосталну државу. Наши односи с њом пролазили су кроз разне фазе од процеса пред Лигом народа до утврђивања границе и од граничних борби до исправних односа. Да до њих дође није требало много увиђавности у албанских државника. Дуга сувоземна граница, извештан број економских средишта на нашој територији, потреба за миром ради сређивања прилика, за стварањем унутрашњег уређења, за трговинским артеријама — све је то упућивало албанске владе на сарадњу с источним суседом.

Да она буде што тешња потребно је да и ми имамо што јаснију слику нове државе. И ње не може бити без тачног познавања ситуације. Данас је погодан тренутак за то. Сто два посланика албанског парламента дошло је у седиште средишне политичке власти да ту донесе основне законе земљи. Те су очи свега народа управљене политичкој Тирани. Јер је час посве озбиљан. Треба одлучити о облику владавине: републиканском или монархистичном, систему управе: централистичком или кантонском, престоници: Тирани, Валони или Скадру и т. д. Сва ова питања у стању су да доведу до опште кризе. Да се она избегне треба јаким људи. Кад је